

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (пленум)

29 юни 2011 година *

„Публична служба — Договорно наети служители — Покана за изразяване на интерес — Процедура за предварителен подбор — Изисквания относно езиковите познания — Дискриминация — Инциденти при провеждане на изпитите“

По дело F-7/07

с предмет жалба, подадена на основание членове 236 ЕО и 152 АЕ,

Marie-Thérèse Angioi, с местожителство в Valenciennes (Франция), за която се явява адв. М.-А. Lucas, avocat,

жалбоподател,

подкрепяна от

Кралство Испания, за което се явява г-н F. Díez Moreno, abogado del Estado,

и

Италианска република, за която се явява първоначално г-н I. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-н P. Gentili, avvocato dello Stato, впоследствие от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н P. Gentili, avvocato dello Stato,

встъпили страни,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н J. Currall и г-жа M. Velardo, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (пленум),

състоящ се от: г-н P. Mahoney, председател, г-н S. Gervasoni, председател на състав, г-н Н. Крепел (докладчик), г-н Н. Тагарас и г-н S. Van Raepenbusch, съдии,

секретар: г-жа W. Hakenberg,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 юни 2009 г.,

* Език на производството: френски.

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалба, постъпила по факс на 29 януари 2007 г. в секретариата на Съда на публичната служба (оригиналът от която е внесен на 2 февруари 2007 г.), г-жа Angioi иска отмяната на решението от 14 март 2006 г., с което в рамките на покана за изразяване на интерес с цел създаването на база данни на кандидати, които могат да бъдат наемани като договорни служители, Европейската служба за подбор на персонал (EPSO), решава да я изключи от по-нататъшно участие в тестовете за предварителен подбор поради незадоволителни резултати от първите тестове, предназначени да оценят нейната способност за словесно-логическо и математико-логическо мислене.

Правна уредба

1. *Нормативни разпоредби*

- 2 Член 12, първа алинея ЕО, който е в сила към датата, на която е взето посоченото в предходната точка решение, гласи:

„В областта, в която се прилага настоящият договор и без да се нарушават специфичните разпоредби, съдържащи се в него, се забранява всякаква дискриминация, основана на гражданство“.

- 3 Член 290 ЕО гласи:

„Разпоредбите относно езиците на институциите на [Европейския съюз], се определят с единодушие от Съвета на [Европейския съюз], без с това да се засягат разпоредбите, съдържащи се в Статута на Съда на [Европейския съюз]“.

- 4 Съгласно член 22, озаглавен „Културно, религиозно и езиково многообразие“ от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена на 7 декември 2000 г. в Ница (ОВ С 364, стр. 1, наричана по-нататък „Хартата на основните права“):

„Съюзът зачита културното, религиозното и езиковото многообразие“.

- 5 Членове 1^o6 от Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3), в редакцията му, приложима в настоящия случай, гласят:

„Член 1

Официалните и работните езици на институциите на Европейския съюз са чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, италиански, латвийски, литовски, малтийски, полски, португалски, словашки, словенски, испански и шведски.

Член 2

Текстовете, адресирани до институциите от страна на държава членка или от лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят по избор [на] подателя на един от официалните езици. Отговорът се изготвя на същия език.

Член 3

Текстовете, адресирани от институциите до държава членка или до лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят на езика на тази държава.

Член 4

Регламентите и другите документи с общо приложение се изготвят на [20] официални езика.

Член 5

Официалният вестник на Европейския съюз се публикува на [20] официални езика.

Член 6

Институциите могат да определят реда и условията за прилагане на този езиков режим във вътрешните си правилници“.

- 6 Член 1г от Правилника на длъжностните лица на Европейския съюз в редакцията му, приложима в настоящото дело (наричан по-нататък „Правилникът“), гласи:

„1. При прилагането на настоящите правила се забранява всяка дискриминация на основата на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични белези, език, религия или изповедание, политически или други убеждения, принадлежност към национално малцинство, имуществено състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

[...]

6. Като се зачитат принципът на недискриминация и принципът на пропорционалност, всяко ограничение в тяхното прилагане трябва да бъде обосновано с обективни и разумни съображения и подчинено на законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала. Подобни цели могат по-специално да обосноват въвеждането на задължителна възраст за пенсиониране и минимална възраст за получаване на пенсия за осигурителен стаж“.

- 7 Член 82 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз в редакцията му, приложима в настоящия случай (наричани по-нататък „УРДС“), предвижда:

„1. Договорно наетите служители се подбират на възможно най-широка географска основа измежду гражданите на държавите членки, без оглед на расов или етнически произход, политически, философски или религиозни убеждения, възраст или увреждания, пол или сексуална ориентация и независимо от тяхното семейно положение.

[...]

3. Договорно наетият служител може да бъде нает на работа само при условие че:

[...]

д) представи доказателства за отлично владение на един от езиците [на Съюза] и задоволително владение на друг от езиците [на Съюза] до степен, необходима за изпълнението на неговите задължения.

[...]

5. По искане на различните институции [EPSO] им оказва съдействие при подбора на договорно наетите служители, преди всичко като определя съдържанието на изпитите и като организира процедурите за подбор. [EPSO] осигурява прозрачността на процедурите за подбор на договорно наети служители.

[...]“.

8 Член 3, параграф 2 от Решение 2002/620/ЕО на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията, на Съда на Европейските общности, на Сметната палата, на Икономическия и социален комитет, на Комитета на регионите и на Европейския омбудсман от 25 юли 2002 година относно създаването на Служба за подбор на персонал на Европейските общности (ОВ L 197, стр. 53; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 247) предвижда, че „[EPSO] може да подпомага създадените от или в съответствие с Договорите институции, органи, служби и агенции при провеждането на вътрешни конкурси и в подбора на други служители“.

2. Покана за изразяване на интерес

9 През 2005 г. EPSO публикува „от името на европейските институции, и по-специално на Комисията и Съвета“ покана за изразяване на интерес във връзка със „създаване на база данни на кандидати, които могат да бъдат наемани като служители на договори за изпълнение на различни дейности в европейските институции“ (наричана по-нататък „ПИИ“). ПИИ е публикувана на уебсайта на EPSO в периода 20 юни-20 юли 2005 г.

10 Раздел А, точка 2 от ПИИ, озаглавена „Търсени профили“, гласи следното:

„[ПИИ] има за цел да назначи персонал със следните общи умения:

За функционална група I: куриери, шофьори, административно-обслужващ персонал, лица, упражняващи физически труд.

За функционална група II: ясли (главно възпитателки), ръководители на служба/служители, секретари, технически персонал.

За функционална група III: финансово управление, информационни технологии/технологии, изпълнителни функции.

За функционална група IV: административни задачи, задачи, свързани с комуникациите и консултативни задачи, научни сътрудници, инженери, езикови длъжности, архитекти. [...]“.

11 Раздел А, точка 3 от ПИИ, озаглавена „Критерии за допустимост и общи условия“, предвижда, че за да представи кандидатурата си за длъжност на договорно нает служител, всеки кандидат трябва да отговаря на критериите за допустимост на съответната функционална група и на общите условия.

- 12 Що се отнася до критериите за допустимост, раздел А, точка 3, буква а) от ПИИ, озаглавена „Минимално изискване за образование“, изисква от кандидатите за длъжност като договорно наети служители, попадащи във функционална група II, да притежават удостоверено с диплома висше образование или средно образование, удостоверено с диплома, даваща право на достъп до висше образование и подходящ тригодишен професионален опит (вместо такава диплома може да се представи удостоверение за съответно професионално обучение с минимална продължителност 3 години, ако към момента на издаването му не е съществувал подобен вид професионално обучение, предоставящо достъп до висше образование), или завършен цикъл от образование с междинно ниво, както и съответна допълнителна двегодишна специализация и съответен петгодишен професионален опит.
- 13 Що се отнася до общите условия, в раздел А, точка 3, буква б) от текста на ПИИ на френски език, наред с други условия, от кандидатите се изисква да „владееят отлично един от официалните езици на Европейския съюз ([испански, чешки, датски, немски, естонски, гръцки, английски, френски, италиански, литовски, латвийски, унгарски, малтийски, нидерландски, полски, португалски, словашки, словенски, фински или шведски]) ? основен език (по подразбиране за основен език [може] да се счита езикът на държавата, на която кандидатът е гражданин, или езикът, задължителен за образованието) и задоволително владеене [на немски, английски или френски] ? втори език (който [трябва] да е различен от основния език)“.
- 14 Съдържащите се в раздел А, точка 3, буква б) от ПИИ изрази „основен език“ и „втори език“ са изписани с удебелен шрифт.
- 15 Съгласно раздел В от ПИИ, озаглавен „Провеждане на изпитите“, процедурата за подбор трябва да протече в три последователни етапа: „операция по валидиране“, „тестове за предварителен подбор“ и „подбор с оглед на евентуално назначаване“.
- 16 Що се отнася до първия етап, операцията по валидиране, предвидено е, че EPSO създава валидирана база данни на кандидати, които отговарят на определените в ПИИ профили на компетентности и квалификациите, след това представя тази база данни на комисия за подбор, за да може тя да състави списък с кандидати, допуснати до участие в тестовете за предварителен подбор.
- 17 Що се отнася до втория етап, тестовете за предварителен подбор, в ПИИ е посочено, че кандидатите, вписани в посочената в предходната точка база данни, ще бъдат поканени на три поредици тестове, и по-конкретно:
- тестове за оценяване на способностите, за да се преценят техните „обща умения“, и по-специално „техните способности за словесно-логическо и математико-логическо мислене и езиковите им познания“,
 - същевременно тест, за да се преценят „техните познания във връзка с европейската интеграция и европейските институции“,
 - на по-късен етап специален тест, чиято цел е да се проверят „техните специфични умения“.
- 18 Уточнява се, че тестовете за предварителен подбор ще се проведат „на втория език (немски, английски, френски)“, който трябва „да бъде различен от основния език“.
- 19 Накрая, що се отнася до третия етап, подборът с цел евентуално назначаване, в ПИИ се предвижда, че имената на кандидатите, преминали успешно тестовете, ще бъдат вписани в окончателна база данни, която е достъпна за европейските институции, за да могат те да направят подбор на кандидатите и да поканят на интервю тези от тях, които „отговарят в най-голяма степен на техните нужди“.

- 20 В Наръчника за кандидати, към който препраща раздел Б от ПИИ, за да даде възможност на последните да „подадат правилно кандидатурата си“, кандидатите се уведомяват, че що се отнася до избора на основен език, те трябва да укажат техния „първи език“, като го изберат в падащото меню.
- 21 Накрая, в рубриката „Често задавани въпроси“ на уебсайта на EPSO, що се отнася до ПИИ, се посочва:

„Как са определени „основният“ и „вторият“ език?

По правило основният език е езикът на държавата, чийто гражданин сте, ако това е един от 20 официални езици на Европейския съюз. В случай на страни с два или повече официални езика основният език ще бъде този, на който сте завършили задължителното си образование. Вторият език е езикът, на който ще положите тестовете, ако преминете успешно предварителния подбор. Той трябва да се различава от основния Ви език. За тази покана вторият Ви език трябва да бъде немски, английски или френски. Необходимо е задоволително владеене на този втори език“.

Фактите в основата на спора

- 22 В резултат на публикуването на ПИИ жалбоподателката, френска гражданка, чиито родители обаче са италиански граждани, подава кандидатурата си за длъжност на договорно нает служител от функционална група II, профил „офис мениджмънт (секретарска служба)“.
- 23 В попълнения по електронен път формуляр за кандидатстване жалбоподателката указва, че нейният основен език, както и вторият ѝ език ? този, на който тя трябва да положи тестовете за предварителен подбор, ? ще бъде френски.
- 24 С електронно съобщение от 4 октомври 2005 г. EPSO уведомява жалбоподателката, че комисията за подбор е одобрила нейната кандидатура и по-късно тя ще бъде поканена да участва в тестовете за предварителен подбор. В това съобщение се посочва, че „основният език“ на жалбоподателката ще бъде френски, а „езикът ѝ за тестовете“ — английски.
- 25 На 15 ноември 2005 г. жалбоподателката изпраща на EPSO електронно съобщение, за да напомни на последната, че е избрала като език за тестовете за предварителен подбор френски, а не английски език.
- 26 С електронно съобщение от 28 ноември 2005 г. EPSO отговаря на жалбоподателката, че езикът за тестовете за предварителен подбор не може да бъде основният език, и приканва заинтересованата страна „отново да прочете ПИИ“. В резултат на това съобщение жалбоподателката приема да положи тестовете за предварителен подбор на английски език.
- 27 На 21 ноември 2005 г. EPSO публикува докладна записка относно структурата и оценяването на тестовете за предварителен подбор (наричана по-нататък „докладната записка от 21 ноември 2005 г.“). В тази докладна записка се уточнява, че:
- първите тестове, чиято цел е да проверят умението за словесно-логическо и математико-логическо мислене, съдържат съответно 25 и 20 въпроса с избор от няколко отговора,
 - вторият тест, който се отнася до познанията за Европейския съюз, съдържа 30 въпроса с избор от няколко отговора,

- третият тест има за цел да провери „специфичните познания“ (в посочената във формуляра за кандидатстване като първи избор сфера на интереси)“.
- 28 Освен това в докладната записка от 21 ноември 2005 г. се посочва, че „в тази фаза щели да се проведат [с]амо тестовете за логическо мислене и европейски познания“ и че „кандидатите щели да бъдат поканени за участие в тестовете за специфични познания на по-късен етап“ с изключение на „кандидатите за функционална група II, секретарски профил, които щели да положат едновременно всички тестове в тази фаза“.
- 29 Накрая, отново в докладната записка от 21 ноември 2005 г. се обръща внимание на факта, че „минималният праг на успеваемост, даващ право на вписване в базата данни“ за длъжностите от функционална група II, е 45 %, що се отнася до всички тестове, като 35 % е минимално изискуемият резултат за тестовете, чията цел е да се провери способността за словесно-логическо и математическо мислене.
- 30 На 6 януари 2006 г. в Брюксел (Белгия), под наблюдението на служителите на дружеството, на което EPSO е поверила организирането на тестовете за предварителен подбор, жалбоподателката полага тестовете, чиято цел е да проверят способността ѝ за словесно-логическо и математико-логическо мислене, теста за нейните познания за Европейския съюз и теста, насочен към проверка на специфичните ѝ познания. Според заинтересованата страна провеждането на тестовете за предварителен подбор било затруднено поради неизправността на нейния компютър, която се проявила поне четири пъти. Нейното искане да ѝ бъде издадено удостоверение, в което се посочва настъпването на тези инциденти, останало без резултат.
- 31 С електронно съобщение от 27 февруари 2006 г. EPSO уведомява жалбоподателката, че е преминала успешно тестовете за предварителен подбор и името ѝ ще бъде вписано в базата данни, до която европейските институции ще имат достъп, за да извършат подбор и да поканят на интервю кандидатите, които отговорят в най-голяма степен на техните нужди.
- 32 На 14 март 2006 г. EPSO изпраща на жалбоподателката електронно съобщение със следното съдържание (наречено по-нататък „решението от 14 март 2006 г.“):

„Уважаеми кандидати,

В ограничен брой случаи и в резултат на грешка, допусната в уводната част на изпратеното до кандидатите съобщение, някои кандидати, включително и Вие, сте получили две различни и противоречиви от гледна точка на постигнатите резултати писма.

С оглед изясняване на касаещата Ви информация съм длъжен да потвърдя, че Вашите оценки са:

— Словесно-логически : 32,00 %

— Математико-логически : 35,00 %

Общ резултат от словесно-логически и математико-логически тест: 33,33 %

Минимално изискуем резултат за функционална група II: 35,00 %

Поради това със съжаление Ви уведомявам, че получените от Вас оценки на [тестовете, чиято цел е да проверят способността за словесно-логическо и математико-логическо мислене] не са достатъчни, за да позволят на EPSO да Ви допусне до следващата фаза на подбор.

[...]

Моля да приемете моите извинения за причиненото неудобство“.

- 33 Със съобщение от 10 април 2006 г., озаглавено „оспорване на резултатите от тестовете“, жалбоподателката оспорва решението от 14 март 2006 г. Заинтересованата страна отбелязва, че при провеждането на нейните тестове за предварителен подбор „многократно“ е била принудена да прекъсва работата си поради „програмни грешки“ и че „вписването ѝ в базата данни на EPSO трябва да бъде запазено“.
- 34 С електронно съобщение до жалбоподателката от 19 април 2006 г. EPSO потвърждава, че тя е получила едва 33,33 % верни отговори на тестовете, чиято цел е да се провери способността за словесно-логическо и математико-логическо мислене, при положение че изискуемият минимум е 35 %. Що се отнася до оплакванията на жалбоподателката във връзка с компютърните инциденти, настъпили докато тя полага своите тестове, EPSO отбелязва, че тези оплаквания са направени „прекалено късно“ и „вече не било възможно да се провери дали действително са били налице отклонения във функционирането на компютъра, на който е положила тестовете“ и че във всички случаи „резултатите, които били регистрирани, изглеждали напълно нормални“.
- 35 С електронно съобщение, изпратено същия ден до EPSO, след като напомня, че в залата, в която е положила изпитите, а след това веднага след получаване на Решението от 14 март 2006 г., тя е обърнала внимание на съществуването на компютърни инциденти, жалбоподателката посочва, че не може да се изключи възможността последните да са от значение за отхвърлянето на нейната кандидатура.
- 36 В отговор на 20 април 2006 г. EPSO изпраща на жалбоподателката следното електронно съобщение:
- „[...]
- Имаме пълна готовност да анализираме данните, които ще ни предоставите, стига, разбира се, да ни дадете правилната информация. Ако при настъпване на твърдените от Вас обстоятелства сте подали искане до квесторите, тогава сте получили номер за настъпил инцидент. Ето защо молим да ни представите този номер, за да можем да направим проучване. Тъй като тестовете са записани, в случай на възникнал проблем квесторите са го отбелязали в електронния журнал на събитията, настъпването на които ще проследим“.
- 37 Същият ден жалбоподателката изпраща на EPSO електронно съобщение, в което посочва, че „изобщо не ѝ е предоставен номер за настъпил инцидент“, въпреки че е поискала това, като уточнява, че не ѝ е било предоставено нито името на квестора, нито това на лицето, което е отстранило компютърните инциденти.
- 38 В таблица на уебсайта на EPSO жалбоподателката е могла види съответния отговор всеки от поставените ѝ въпроси, дадения от нея отговор и отделеното за него време. В тази таблица, в която не се съдържа текстът на зададените на заинтересованата страна въпроси, за сметка на това фигурира забележката, че поради нечетлив въпрос служебно ѝ е присъдена точка.
- 39 Със записка с дата 14 юни 2006 г., постъпила по факс същия ден в Комисията на Европейските общности, на основание член 90, параграф 2 от Правилника жалбоподателката подава жалба по административен ред по-специално срещу решението от 14 март 2006 г. В тази записка заинтересованата страна иска от администрацията да ѝ предостави текста на въпроси, които са поставени по време на тестовете, чиято цел е била да се проверят нейните способности за словесно-логическо и математико-логическо мислене.
- 40 С решение от 11 октомври 2006 г. органът, оправомощен да сключва договори (наричан по-нататък „ООСД“), отхвърля подадената по административен ред жалба.

Искания на страните и производство

- 41 Жалбоподателката подава настоящата жалба на 29 януари 2007 г.
- 42 Жалбоподателката иска от Съда на публичната служба:
- „– [...] да отмени решението от 14 март 2006 г. [...],
 - [...] да отмени решението на EPSO и/или на [к]омисията за подбор да не я регистрира в базата данни на кандидатите, които успешно са преминали тестовете за предварителен подбор,
 - [...] да отмени последващите действия във връзка с [...] подбора,
 - [...] да осъди [Комисията] да заплати съдебните разноски“.
- 43 Комисията иска от Съда на публичната служба:
- „– да отхвърли жалбата,
 - да се произнесе по съдебните разноски в съответствие със закона“.
- 44 С молба, подадена в секретариата на Съда на публичната служба на 30 април 2007 г., Кралство Испания иска да встъпи в подкрепа на исканията на жалбоподателката.
- 45 С молба, постъпила в секретариата на Съда на публичната служба на 3 май 2007 г. (оригиналът от която е подаден на 4 май 2007 г.), Италианската република иска да встъпи в подкрепа на исканията на жалбоподателката.
- 46 С определения от 19 юни 2007 г. на председателя на втори състав на Съда на публичната служба е допуснато възвръщане на Кралство Испания и Италианската република в подкрепа на исканията на жалбоподателката.
- 47 С Решение от 19 февруари 2009 г. делото, първоначално разпределено на втори състав на Съда на публичната служба, е преразпределено на първи състав на същия.
- 48 С Решение от 17 юни 2009 г. делото е препратено на пленума.
- 49 С различни процесуално-организационни действия Съдът на публичната служба приканва страните да отговорят на въпроси и да представят документи. Страните изпълняват разпореденото с тези процесуално-организационни действия.
- 50 Съдът на публичната служба също приканва страните да представят становище във връзка с това дали EPSO е била компетентна да приеме решението от 14 март 2006 г.
- 51 Накрая, по покана на Съда на публичната служба страните, с изключение на Италианската република, представят становище относно значението за настоящия спор на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 септември 2010 г. по дело Испания/Комисия (Т-156/07 и Т-232/07) и Решение на Общия съд на Европейския съюз по дело Италия/Комисия, (Т-166/07 и Т-285/07).

- 52 Двама от седемте съдии, участвали в съдебното заседание, не могат да вземат участие в разискванията, тъй като единият е напуснал Съда на публичната служба, за да изпълнява задълженията на съдия в Общия съд на Европейския съюз, а другият е възпрепятстван по медицински причини.

От правна страна

1. По исканията за отмяна на „последващите действия във връзка с [...] подбора“

- 53 Следва да се напомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим по отношение на производството пред Съда на публичната служба в съответствие с член 7, параграф 1 от приложение I към посочения статут и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, приложим съответно за Съда на публичната служба ? по силата на Решение 2004/752/ЕО, Евратом на Съвета от 2 ноември 2004 година за създаване на Съда на публичната служба на Европейския съюз (ОВ L 333, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 142) ? за исковете, подадени преди влизане в сила на 1 ноември 2007 г. на неговия процедурен правилник, исквата молба или жалбата трябва по-специално да съдържа предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Тези елементи трябва да бъдат достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Съда на публичната служба — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни.
- 54 В конкретния случай, тъй като посочените по-горе искания не позволяват да се определи ясно актът или актовете, чиято отмяна се иска, те трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

2. По исканията за отмяна на решението от 14 март 2006 г. и на „решението [на] EPSO и/или на [к]омисията за подбор да не [...] регистрира [жалбоподателката] в базата данни на кандидатите, успешно преминали тестовете за предварителен подбор“

- 55 В подкрепа на посочените по-горе искания жалбоподателката сочи три правни основания, изведени, първото, от нарушението на член 12, първа алинея ЕО и на член 82, параграф 1 и параграф 3, буква д) от УРДС, второто, от „нарушаването на принципите на добра администрация, равно третиране, обективност и оправдани правни очаквания“, а третото, от „нарушаването на принципа на равно третиране [,] принципите на оправдани правни очаквания и прозрачност и на задължението за мотивиране“.
- 56 Освен това в съдебното заседание жалбоподателката повдига четвърто правно основание, изведено от това, че решението от 14 март 2006 г. било прието от некомпетентен орган.

По първото правно основание, изведено от нарушаването на член 12, първа алинея ЕО и член 82, параграф 1 и параграф 3, буква д) от УРДС

- 57 С това правно основание жалбоподателката, както и встъпилите страни по същество сочат възражение за незаконосъобразност по отношение на ПИИ — възражение, което може да се разгледа на три части. Всъщност ПИИ била незаконосъобразна, доколкото:

- наложила на кандидатите да посочат като основен език езика на държавата, чиито граждани са, или задължителния за тяхното образование език (първа част),
- ограничила избора на втори език само до немски, английски или френски език (втора част),

— била публикувана незаконосъобразно единствено на немски, английски и френски и ограничила избора на език за кореспонденция между EPSO и кандидатите само до тези езици (трета част).

По първата част, изведена от това, че ПИИ незаконосъобразно наложила на кандидатите да посочат като основен език езика на държавата, на която са граждани, или езика на тяхното образование

– Доводи на страните

- 58 Жалбоподателката посочва, че в член 82, параграф 3, буква д) от УРДС, съгласно който договорно наетият служител може да бъде нает на работа само при условие че представи доказателства за отлично владение на един от езиците на Съюза и задоволително владение на друг от езиците на Съюза до степен, необходима за изпълнението на неговите задължения, изобщо не се изисква езикът, по който кандидатът за длъжност като договорно нает служител трябва да има отлични познания, непременно да бъде езикът на държавата, на която той е гражданин или в която е завършил своето образование.
- 59 В раздел А, точка 3, буква б) от ПИИ обаче EPSO включила уточнението, че „по подразбиране“ за „основен език“ на всеки кандидат, тоест езикът, който последният трябва да владее отлично, „ще се счита езикът на държавата, чийто гражданин е кандидатът, или задължителният език на образованието“. С това уточнение, в нарушение на член 82, параграф 3, буква д) от УРДС EPSO искала да изключи възможността кандидат да посочи като основен език език, различен от езика на държавата, чийто гражданин е той, или езика, на който е завършил образованието си. Жалбоподателката отбелязва, че по този начин била лишена от възможността да избере като основен език езика, на който е възпитана, в случая италиански език.
- 60 Освен това задължението, наложено в ПИИ и потвърдено в Наръчника за кандидати, към който препращат ПИИ и рубриката „Често задавани въпроси“ на уебсайта на EPSO, да се посочи езикът на държавата, на която кандидатът е гражданин, или езика на образованието, противоречало на член 12, първа алинея ЕО и на член 82, параграф 1 от УРДС, доколкото водело до разлика в третирането на кандидатите в зависимост от гражданството и националния им произход. Всъщност то възпрепятствало непряко някои кандидати да положат тестовете на майчиния си език, докато запазвало тази възможност за кандидатите с друго гражданство или друг национален произход.
- 61 Жалбоподателката добавя, че не може да се приеме довода, изложен от Комисията в решението, с което се отхвърля подадената по административен ред жалба, че съдържащият се в ПИИ израз „по подразбиране“ показвал, че кандидатите са имали свобода да изберат своя основен език. Всъщност, освен че бил неточен, изразът „по подразбиране“ фигурирал само в текста на ПИИ на английски и френски език, но не и в текста на немски език.
- 62 Във всички случаи ПИИ не съответствала на своята легитимна цел ? да информира колкото може по-точно заинтересованите лица за условията, които се изискват за заемането на свободните длъжности, така че те да бъдат в състояние да преценят възможностите си за кандидатстване.
- 63 В защита Комисията иска първата част на първото правно основание да бъде отхвърлена.

- 64 Най-напред Комисията посочва, че нито разпорежба от ПИИ, нито предписание от наръчника за кандидати и от уебсайта на EPSO задължавал кандидатите да посочат като основен език езика на държавата, на която са граждани, или езика на образованието си. Според Комисията критериите за гражданство и образование се съдържали в ПИИ само като допълнителни критерии, за да се избегнат евентуални пропуски от страна на кандидатите по време на операциите по записване.
- 65 Във всеки случай в писмената си дуплика Комисията отбелязва, че жалбоподателката не би могла да избере език, различен от френския. Всъщност според Комисията кандидатите били длъжни да изберат като основен език езика, който владеят най-добре. В случая обаче жалбоподателката владеела френски език по-добре от италиански. В този смисъл, ако заинтересованата страна беше избрала италиански като основен език и френски като втори език, тя би получила недължимо предимство, тъй като тестовете щели да бъдат проведени на езика, който тя владее най-добре. Целта на ПИИ обаче била всички кандидати да се поставят при еднакви условия, като от тях се изиска да положат тестовете за предварителен подбор на език, за който се предполага, че те владеят не толкова добре, колкото своя основен език.
- 66 В съдебното заседание обаче Комисията изрично посочва, че обратно на създаденото в писмената ѝ дуплика впечатление, кандидатите били свободни да изберат като основен език всеки език, който владеят отлично. Така според Комисията жалбоподателката е могла да посочи като основен език италиански, а като втори език френски, и по този начин да положи тестовете за предварителен подбор на френски език. Комисията обаче добавя, че жалбоподателката свободно е избрала като основен език френския.
- Съображения на Съда на публичната служба
- 67 В самото начало следва да се напомни, че по силата на член 82, параграф 3, буква д) от УРДС договорно наетият служител може да бъде нает на работа само при условие че представи доказателства именно за „отлично владее на един от езиците [на Съюза]“.
- 68 Въпреки че езикът, който кандидат за длъжност на договорно нает служител владее отлично, по правило съответства на езика на държавата, на която той е гражданин, или на езика на неговото образование, все пак не може да се изключи възможността, както впрочем признава Комисията в съдебното заседание, даден кандидат да владее отлично и друг език. При липсата на каквото и да било уточнение по този въпрос в член 82, параграф 3, буква д) от УРДС обаче няма съмнение, че редакторите на този член не са искали да ограничат езика, който кандидат за длъжност на договорно нает служител трябва да владее отлично, единствено до езика на държавата, на която той е гражданин, или в случай че кандидатът е гражданин на държава членка с повече от един официален език, този, на който е завършил образованието си.
- 69 Поради това следва да се установи дали в случая, както твърди жалбоподателката, EPSO е изисквала от кандидатите да посочат като основен език езика на държавата, на която са граждани, или на който са завършили образованието си, в нарушение на член 82, параграф 3, буква д) от УРДС.
- 70 В това отношение следва да се напомни, че раздел А, точка 3, буква б) от текста на ПИИ на френски език, наред с други условия, задължава кандидатите да „владее отлично един от официалните езици на Европейския съюз [...] — основен език“ и в скоби се уточнява, че „по подразбиране за основен език [може] да се счита този на държавата, на която е гражданин кандидатът, или езикът, задължителен за образованието“.
- 71 Обратно на твърдяното от жалбоподателката, това последно уточнение, което се съдържа и в текста на ПИИ на английски език, не може да се разглежда като принуждаващо кандидатите да посочат като основен език езика на държавата, на която са граждани, а в случай на държава

членка с два или повече официални езика — този на който кандидатите са следвали образованието си. Всъщност употребата на израза „по подразбиране“ показва, че EPSO е включила това уточнение единствено с цел да информира кандидатите, че ако по време на операциите по записване кандидат забрави да посочи основния си език, EPSO ще поправи този пропуск, като запише като основен език езика на държавата, на която той е гражданин, или езика, на който е завършил образованието си, за който се предполага, че е езикът, който кандидатът владее най-добре.

- 72 Наистина текстът на ПИИ на немски език се различава от този на френски и английски език, тъй като гласи следното „Sie müssen über eine gründliche Kenntnis einer der Amtssprachen der Europäischen Union verfügen [...] — Hauptsprache (als Hauptsprache wird die Landessprache des Bewerbers oder die Sprache der Pflichtschule betrachtet) [...]“ [„Трябва да владеете отлично един от официалните езици на Европейския съюз [...] ? основен език (за основен език ще се счита езикът на държавата, на която кандидатът е гражданин, или задължителния език на образованието) [...]“]. Съгласно постоянната съдебна практика обаче необходимостта от еднакво прилагане и следователно от еднакво тълкуване на разпоредбите на правото на Съюза изключва възможността даден текст да се разглежда отделно на един от езиците, а напротив, изисква да се тълкува в зависимост както от действителната воля на неговия автор, така и в зависимост от преследваната от този автор цел, в светлината по-специално на текстовете на другите официални езици на Съюза (вж. в този смисъл Решение на Съда на публичната служба от 30 ноември 2009 г. по дело Zangerl-Posselt/Комисия, F-83/07, точка 49 и цитираната съдебна практика, което е предмет на производство по обжалване пред Общия съд на Европейския съюз, дело T-62/10 P). В случая обаче, тъй като в сравнение с текстовете на другите два езика този на немски език представлява по-малка част от случаите, текстовете на тези два езика трябва да се ползват с предимство. Освен това жалбоподателката, която изобщо не е указала във формуляра за кандидатстване, че разполага с каквито и да било, макар и елементарни познания по немски език, не може да претендира, че текстът на немски език я е заблудил, като е създал у нея впечатлението, че е длъжна да избере като основен език езика на държавата, на която е гражданка.
- 73 Накрая, следва да се отбележи, че в рубриката „Често задавани въпроси“ на уебсайта ѝ, в отговор на въпроса „Как са определени „основният“ и „вторият“ език?“, EPSO посочва, че по правило основният език е езикът на държавата, на която сте гражданин, ако той е един от 20 официални езика на Европейския съюз, [и че в] случай на страни с два или повече официални езика основният език е този, на който сте завършили задължителното си образование“. Така употребата на израза „по правило“ показва, че EPSO не изключва възможността кандидат да избере като основен език за изпитите в рамките на ПИИ език, различен от езика на държавата, на която е гражданин, или езика на образованието, стига да го владее отлично.
- 74 При това положение, тъй като жалбоподателката няма основание да твърди, че е била принудена от EPSO да посочи като основен език езика на държавата, на която е гражданка, твърдението, че е нарушен член 82, параграф 3, буква д) от УРДС, не може да бъде уважено. Това се отнася по същото съображение за твърденията за нарушение на член 12, първа алинея ЕО и на член 82, параграф 1 от УРДС.
- 75 От това следва, че първата част на първото правно основание трябва да се отхвърли като необоснована.

По втората част, изведена от това, че ПИИ незаконосъобразно ограничила избора на втори език само до немски, английски или френски език

– Доводи на страните

- 76 Жалбоподателката напомня в самото начало, че от член 82, параграф 3, буква д) от УРДС следва, че дадена администрация може да изисква от кандидат за длъжност на договорно нает служител задоволителното владеене на конкретен език само поради особения характер на задълженията, свързани с длъжността, за която той кандидатства. Според заинтересованата страна обаче EPSO не изпълнила това условие, тъй като в ПИИ решила да ограничи избора на втори език до немски, английски или френски, при положение че не всички служебни задължения, които щели да изпълняват кандидатите, в случай че бъдат назначени, или поне не всичките в еднаква степен, изисквали задоволително владеене на немски, английски или френски език.
- 77 Жалбоподателката дори уточнява, че като ограничила избора на втори език до немски, английски или френски, EPSO пренебрегнала „външното измерение“ на служебните задължения на договорно наетия служител, тъй като в отношенията си с държавите членки или с лица, които се намират под юрисдикцията на държавите членки, договорно наетите служители трябвало да използват всички официални езици на институциите на Съюза.
- 78 Жалбоподателката добавя, че нито едно от обясненията, които Комисията би могла да изложи, за да обоснове ограничението в избора на втори език, не може да бъде прието.
- 79 Всъщност, в случай че Комисията обоснове това ограничение със съществуването на административни пречки ? невъзможността за EPSO или за дружеството, на което тя е поверила организацията на тестовете за предварителен подбор, да разполага с достатъчно материални и човешки ресурси, за да организира посочените тестове на всички официални езици на Европейския съюз, ? това ограничение било неправомерно, тъй като не е свързано с естеството на длъжността, за която се кандидатства.
- 80 Освен това, в случай че ограничението било мотивирано от твърдяното обстоятелство, че немският, английският и френският език били основните работни езици на европейските институции, това обяснение също не било обосновано. Всъщност, от една страна, член 1 от Регламент № 1 предвижда, че всички официални езици на Европейския съюз, а не само немският, английският и френският, са работни езици на институциите. От друга страна, макар в член 6 от Регламент № 1 на институциите да се разрешава да предвидят опростен езиков режим за своите изцяло вътрешни нужди, изобщо не било доказано, че посочените институции са приели такъв режим. Във всички случаи не било представено доказателство, че конкретно тези три езика са най-масово използваните при вътрешното функциониране на тези институции.
- 81 При условията на евентуалност, в случай че немският, английският и френският език били езиците за вътрешна комуникация поне в институциите със седалище в Брюксел или в Люксембург, жалбоподателката посочва, че не съществувало каквото и да било съотношение на пълно съответствие, и още по-малко на пропорционалност, между преследваната цел и използваните от EPSO средства за нейното постигане. Всъщност, що се отнася до кандидатите, посочили като основен език немски, английски или френски, поставеното им от EPSO изискване да изберат като втори език друг от тези три езика би принудило тези кандидати да докажат, че владеят два езика за вътрешна комуникация на институциите, при положение че от кандидатите, избрали като основен език език, различен от немски, английски или френски, се изисква да владеят само един език за вътрешна комуникация.

- 82 Оттук жалбоподателката стига до извода, че като е ограничила избора на втори език до немски, английски или френски и по този начин ѝ е попречила да избере италиански език, EPSO е нарушила член 12 ЕО, принципа за недопускане на дискриминация и член 82, параграф 3, буква д) от УРДС.
- 83 В защита Комисията посочва, че наложеното на кандидатите задължение да изберат като втори език немски, английски или френски било само израз на интереса за наличие на ефикасна вътрешна комуникация в институциите. Всъщност, като се има предвид значителното нарастване на броя на официалните езици, вътрешната комуникация трябвало да може да бъде осигурена от факта, че всички длъжностни лица и други служители владеят поне един от езиците, които в повечето случаи фактически се използват в институциите, и по-специално в Комисията.
- 84 Комисията добавя, че когато кандидатите са посочили като основен език немски, английски или френски, продължавало да е оправдано от тях да се изисква задоволителното владение на друг от тези езици, първо, за да се осигури равното третиране на всички кандидати, и по-нататък, с цел повишаване на възможностите за вътрешна комуникация.
- 85 Освен това Комисията отбелязва, че целта на ПИИ е създаването на база данни, чието предназначение е да се задоволят бъдещи нужди от набиране на персонал, а не да бъде заета определена длъжност, и поради това EPSO имала още повече основание да се увери, че всички кандидати, записани в тази база данни, са доказали, че притежават езикови познания, съответстващи на всяка позиция от функционалната им група, която може да им бъде предложена.
- 86 Що се отнася до Кралство Испания и Италианската република, те твърдят, че като ограничила до немски, английски или френски езиците, който кандидатите трябвало да владеят задоволително, EPSO същевременно нарушила и член 290 ЕО, с който на Съвета се предоставя изключителна компетентност да определя езиковия режим на институциите на Съюза, Решение 2002/620, с което на EPSO не се предоставяла каквато и да било компетентност в областта на езиковия режим, и член 22 от Хартата на основните права, която гарантира принципа на езиковото многообразие. Накрая, според встъпилите страни, които отбелязват, че кандидатите трябвало да имат възможност да изберат втория си език измежду всички официални езици на Съюза, такова ограничение също нарушавало принципа на оправданите правни очаквания и било лишено от всякакви мотиви.
- 87 Кралство Испания добавя, че Комисията не представила каквото и да било обяснение, което може да обоснове твърдението, че немският, английският и френският език са най-използваните в Комисията или че обективни съображения са обосנוвали избора на тези езици като езици за вътрешна комуникация. Във всички случаи никакво решение в този смисъл не било прието от членовете на Комисията.
- 88 Накрая Кралство Испания обръща внимание на факта, че съдържащото се в ПИИ езиково изискване предоставяло предимство на кандидатите, граждани на държави членки, чийто официален език е немски, английски или френски, в нарушение на член 12 ЕО.

– Съображения на Съда на публичната служба

- 89 В самото начало следва да се посочи, че съдържащите се в член 82, параграф 3, буква д) от УРДС езикови изисквания, в случая отличното владение на един от езиците на Съюза и задоволителното владение на друг език на Съюза до степен, необходима за изпълнение на задълженията, представляват само минимални условия за назначаването на договорно наети служители.

- 90 Оттук следва, че когато нуждите на службата или на длъжността евентуално налагат това, администрацията може законосъобразно да уточни езика или езиците, чието отлично или задоволително владение се изисква (вж. а contrario Решение на Съда от 4 март 1964 г. по дело Lassalle/Парламент, 15/63, стр. 73 и 74 и заключението на генералния адвокат Lagrange във връзка с това дело, стр. 94; вж. също Решение по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, точка 65 и Решение по дело Италия/Комисия, посочено по-горе, точка 81).
- 91 Въпреки че такова конкретно езиково изискване може да произтича от особения профил на работата, която трябва да извършва договорно наетият служител, то може да следва по-общо от съществуването на един или повече езици за вътрешна комуникация в рамките на институцията. Всъщност, след като институция разполага с възможността, дори без да взема формално решение в този смисъл, да избере ограничен брой езици за вътрешна комуникация, при условие че този избор се основава на обективни съображения, свързани с нейни функционални нужди (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Poiares Maduro във връзка с Решение на Съда от 15 март 2005 г. по дело Испания/Евроюст, C-160/03, точки 49 и 56, Решение по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, точка 75 и Решение по дело Италия/Комисия, посочено по-горе, точка 93), от това следва, че тази институция може законосъобразно да изисква от служителите, които възнамерява да наеме на договор, езикови познания, които са свързани с тези езици за вътрешна комуникация. В противен случай тя би поела риска да назначи служител, който няма да бъде в състояние да изпълнява по подходящ начин служебните си задължения в институцията, тъй като за този служител евентуално ще бъде невъзможно или много трудно да общува с колегите си и да разбира дадените от ръководството инструкции. В това отношение е важно да се отбележи, че в Решение по дело Италия/Комисия, посочено по-горе, което е постановено във връзка с дело, при което EPSO публикува обявления за конкурси с цел създаване на списъци с резерви, предназначени за попълване на свободни длъжности на администратори и асистенти в европейските институции, Общият съд на Европейския съюз приема не само че изборът на немски, английски и френски език съответства на функционалните нужди на институциите и органите на Съюза, но и че EPSO законосъобразно е могла да изисква от кандидатите в тези конкурси владението на един от тези три езика като втори език (Решение по дело Италия/Комисия, посочено по-горе, точка 103).
- 92 Важно е обаче да се напомни, че член 1г, параграф 1 от Правилника забранява изрично всякаква дискриминация, основана на езика, и съгласно параграф 6 от същата разпоредба, като се зачитат принципът на недискриминация и принципът на пропорционалност, всяко ограничение в тяхното прилагане трябва да бъде обосновано с обективни и разумни съображения и подчинено на законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала. От това следва, че свързано с езика условие, което не е обосновано с разумно съотношение на пропорционалност с преследваната цел, ще противоречи на гарантирания в член 1г, параграф 1 от Правилника принцип за недопускане на дискриминация, основана на езика. Такова условие би било в нарушение и на член 27 от Правилника, съгласно който администрацията трябва да може да попълва свободни работни места, като избира длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти. Накрая, да се изисква от кандидатите за длъжност на договорно нает служител да владеят, и то само задоволително, няколко определени езика, без това изискване да е пропорционално на преследваната цел, би довело до предоставяне на тези езици на привилегирован статут, при положение че по силата на член 290 ЕО само Съветът с единодушие определя езиковия режим на Европейския съюз и съгласно член 22 от Хартата на основните права Съюзът е длъжен да зачита „културното, религиозното и езиковото многообразие“.

- 93 В светлината на посочените по-горе разсъждения на правните основания на жалбоподателката и на встъпилите страни следва да се отговори, като най-напред се провери дали съдържащите се в ПИИ езикови изисквания са преследвали законосъобразна цел от общ интерес в рамките на политиката на персонала, а след това, при утвърдителен отговор на първия въпрос, дали между тези изисквания и преследваната цел съществува разумно съотношение на пропорционалност.
- 94 Що се отнася, на първо място, до въпроса дали съдържащите се в ПИИ езикови изисквания са преследвали законосъобразна цел от общ интерес в рамките на политиката на персонала, важно е да се напомни, че ПИИ е публикувана „от името на европейските институции, и по-специално на Комисията и на Съвета“ с цел „създаване на база данни на кандидати, които могат да бъдат наемани като служители на договори за изпълнение на различни дейности в европейските институции“. От представените в рамките на производството документи обаче се установява, че немският, английският и френският език се използват в различна степен като езици за вътрешна комуникация в институциите, които могат да назначават значителна част от успешно преминалите изпитите за подбор кандидати, а именно Комисията и Съветът.
- 95 В този смисъл предвид значението на немския, английския и френския език в институциите, в които договорно наетите служители трябва да изпълняват служебните си задължения, съдържащите си в ПИИ езикови изисквания преследват законосъобразна цел от общ интерес в рамките на политиката на персонала, а именно да се гарантира, че тези служители имат езикови познания във връзка с езиците за вътрешна комуникация.
- 96 Важно е да се добави, че в конкретния случай целта на ПИИ е създаването на база данни, чието предназначение е наемането на договор в различни институции на Съюза на служители, които спадат към четирите функционални групи и трябва да „изпълняват различни дейности“ в тях. Така, като се има предвид, от една страна, многообразието от институции, които могат да наемат успешно преминалите тестовете за предварителен подбор лица, и от друга страна, разнообразието от подлежащи на попълване длъжности, обосновано е EPSO да провери дали тези лица могат веднага да започнат да изпълняват служебните си задължения, тоест по-специално дали са в състояние да разбират поне един от работните езици на институциите, в които могат да бъдат назначени.
- 97 Освен това следва да се напомни, че за разлика от длъжностните лица предназначението на договорно наетите служители по принцип е да останат в институциите за ограничен период, определен от УРДС, и поради това евентуалният недостиг на езикови познания на тези служители не може да се поправи чрез програми за обучение, организирани от институциите с цел благоприятстване и насърчаването на езиковото многообразие.
- 98 На второ място, остава да се установи дали между съдържащите се в ПИИ езикови изисквания и преследваната цел съществува разумно съотношение на пропорционалност. В това отношение следва да се уточни, че в Решение по дело Италия/Комисия (посочено по-горе, точка 94) и Решение по дело Испания/Комисия (посочено по-горе, точка 75) Общият съд на Европейския съюз приема, че когато институция избере няколко езика за вътрешна комуникация, тя не може да изисква от лицата, които възнамерява да наеме, да владеят повече от един от тези езици. Всъщност според Общия съд на Европейския съюз изискването за кумулативно владение на различни езици не може да бъде обосновано с нужди във връзка с вътрешната комуникация и би могло единствено да съответства на желанието да се предостави привилегирован статут на определени официални езици.
- 99 В случая е безспорно, че в ПИИ EPSO изисква от кандидатите да владеят отлично един от официалните езици като основен език и да владеят задоволително като втори език немски, английски или френски, като този втори език трябва да се различава от основния. В този

смисъл Съдът на публичната служба установява, че EPSO поставя изискването посочените кандидати да владеят само един от езиците за вътрешна комуникация, прилагани в институциите, които могат да ги наемат.

- 100 Наистина в особения случай на кандидати, които като жалбоподателката са избрали за основен език немски, английски или френски, в резултат от поставеното им изискване да посочат като втори език друг от тези три езика, те всъщност са принудени да обосноват владенето на два езика за вътрешна комуникация, единият от които като основен, а другият — като втори.
- 101 Това обстоятелство обаче не може да се приеме за непропорционално спрямо преследваната от EPSO цел.
- 102 Всъщност, от една страна, фактът, че някои кандидати са избрали като основен език немски, английски или френски, се дължи на обстоятелства, свързани с всеки един от тях (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 5 април 2005 г. по дело Hendrickx/Съвет, T-376/03, точка 33).
- 103 От друга страна, важно е да се напомни, че принципът за недопускане на дискриминация, който е конкретен израз на общия принцип за равенство (вж. в този смисъл Решение на Съда от 19 октомври 1977 г. по дело Ruckdeschel и др., 117/76 и 16/77, точка 7), представлява заедно с последния едно от основните права от правото на Съюза, за чието спазване Съдът следи (Решение на Съда от 12 декември 2002 г. по дело Rodríguez Caballero, C-442/00, точка 32). В Решение по дело Италия/Комисия (посочено по-горе, точка 94) Общият съд на Европейския съюз обръща внимание, че езиковите изисквания, които се поставят на кандидатите за работа в институциите и органите на Европейския съюз, не трябва да водят до необосновани разлики в третирането на гражданите на Съюза, нито да застрашават равния достъп на последните до предлаганите длъжности.
- 104 В конкретния случай възприетото от EPSO решение наистина е довело до различно третиране, от една страна, на кандидатите, които са посочили като основен език език, различен от немски, английски или френски, и от друга страна, на кандидатите, които са посочили, също като основен език, един от тези три езика. Всъщност, докато едните са имали възможност да изберат втория език измежду три езика, а именно немски, английски или френски, за другите тази възможност за избор е била сведена до два езика. Все пак ако, както би желала жалбоподателката, EPSO беше възприела различно решение, при което на кандидатите, избрали като основен език немски, английски или френски, беше дадена свободата да изберат втория език измежду всички официални езици, с изключение на избрания като основен език, това решение би предоставило на тези кандидати, в сравнение с останалите, предимство, значително по-голямо от онова, от което последните са се ползвали в действителност. Така, след като трябва да избира между две решения, всяко от които води до разлика в третирането на двете групи кандидати, EPSO възприема решението, при което се стига до по-малка разлика в третирането и поради това не може да се приеме, че тя е определила неподходящи условия във връзка с езика.
- 105 Поради това твърденията че изискването, поставено на кандидатите, избрали като основен език немски, английски или френски, да посочат като втори език друг от тези три езика нарушавало едновременно член 22 от Хартата на основните права, принципа за недопускане на дискриминация и член 82, параграф 3, буква д) от УРДС, трябва да се отхвърлят.
- 106 От друга страна, в рамките на вътрешното функциониране на институциите на Съюза изборът на език за вътрешна комуникация попада в обхвата на правомощията на посочените институции, които имат право да го наложат на своите служители. Всъщност от член 6 от Регламент № 1 ? приет от Съвета въз основа на разпоредбите на Договора, предоставящи му правомощия да приеме езиковия режим на институциите на Европейския съюз ? следва, че

„институциите могат да определят реда и условията за прилагане на този езиков режим във вътрешните си правилници“. По-нататък, обратно на онова, което твърдят Кралство Испания и Италианската република, EPSO е имала право, както е направила в ПИИ ? която е отправена „от името на европейските институции и по-специално на Комисията и на Съвета“ ? да ограничи избора на втори език до немски, английски или френски.

- 107 Трябва също да се отхвърли доводът, изведен от това, че в ПИИ EPSO трябвало да обоснове избора на трите езика, които следва да се използват при полагането на тестовете за предварителен подбор, тъй като е безспорно, че този избор отговаря на вътрешните изисквания на институциите (вж. в този смисъл Решение по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, точка 88).
- 108 Що се отнася до сочения от Кралство Испания довод, че съдържащото се в ПИИ езиково изискване поставяло в по-благоприятно положение кандидатите, граждани на държави членки, в които официален език е немски, английски или френски, в нарушение на член 12 ЕО, който забранява всякаква дискриминация, основана на гражданството, той също не може да бъде приет, тъй като тези кандидати, както и кандидатите, граждани на другите държави членки, е трябвало да положат тестовете за предварителен подбор на език, различен от този, който владеят отлично.
- 109 Накрая, въпреки че с оглед твърдението си, че ограничението в избора на втори език представлявало нарушение на принципа на оправдани правни очаквания, Италианската република посочва, че съгласно обичайната практика на EPSO, дори след присъединяването на десетте нови държави членки през 2003 г. при организирането на конкурси за назначаване на длъжностни лица не се налага никакво ограничение при избора на втория език, от нито един от материалите по делото не се установява, че EPSO публично се е ангажирала ? което впрочем тя не е можела да направи законно ? да не установява каквото и да било ограничение по отношение на втория език в рамките на процедурите за подбор на служители, наети по договор, които трябвало да организира.
- 110 Поради това втората част на първото правно основание трябва да се отхвърли.

По третата част на първото правно основание, изведена от незаконосъобразните ред и условия за публикуване на ПИИ и от избора на език за кореспонденция между EPSO и кандидатите

- 111 Италианската република твърди, че като решила, при това без да обоснове това решение, че ПИИ ще бъде публикувана само на немски, английски и френски език и че езикът за кореспонденция между администрацията и кандидатите може да се избере само измежду тези три езика, EPSO нарушила член 12 ЕО, член 22 от Хартата на основните права и членове 1^о и 6 от Регламент № 1.
- 112 Такива незаконосъобразни действия обаче не са могли да засегнат интересите на жалбоподателката, тъй като в резултат на разпространението на ПИИ тя е могла да се запише за участие в изпитите, да участва в предвидените тестове за предварителен подбор и да осъществява връзка с EPSO (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 9 февруари 1994 г. по дело Latham/Комисия, T-3/92, точка 53). Встъпилата страна обаче не е легитимирана да сочи довод, който е недопустимо да бъде изложен от жалбоподателката.
- 113 При това положение във всички случаи третата част на първото правно основание трябва да се отхвърли.
- 114 Тъй като трите части на първото правно основание са отхвърлени, то също трябва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от „нарушаването на принципите на добра администрация, равно третиране, обективност и оправдани правни очаквания“

Доводи на страните

- 115 Правното основание се подразделя по същество на две части.
- 116 В първата част на правното основание жалбоподателката посочва, че тестовете за предварителен подбор, положени от нея на 6 януари 2006 г., били съпътствани от технически инциденти. Така провеждането на тези тестове било прекъсвано поне четири пъти поради неизправност на предоставения ѝ компютър, което наложило намесата на специалист по информатика при всяко прекъсване. Тези инциденти я смутили и я лишили от част от полагащото ѝ се време, без да ѝ бъде разрешено да започне изпита отначало или да се ползва от допълнително време, за да компенсира загубеното време.
- 117 Жалбоподателката отбелязва, че както се установявало от събраните от Union syndicale множество свидетелства от кандидати, като цяло изпитите, организирани от EPSO през декември 2005 г. и януари 2006 г., били проведени при „голямо объркване“, така например, макар да били редовно записани, определен брой от тези кандидати не могли да участват в посочените изпити или поне не могли да получат достъп до въпросите от тестовете поради компютърни инциденти. Впрочем по време на второто заседание на комисията за подбор представителите на персонала в същата отказали да одобрят резултатите от подбора именно поради техническите инциденти, настъпили при провеждането на всички организирани в рамките на ПИИ изпити.
- 118 Жалбоподателката твърди, че нередностите, опорочили провеждането на нейните тестове за предварителен подбор, явно били съществени, тъй като поради повторямостта, броя и необходимостта за отстраняването им време те сериозно ѝ попречили да се съсредоточи.
- 119 Във втората част на правното основание жалбоподателката поставя под въпрос изпратените ѝ с решението от 14 март 2006 г. резултати. Тя обяснява, че изпращането на 27 февруари 2006 г. на електронното съобщение, с което както 62 други кандидати тя е уведомена, че е преминала успешно тестовете за предварителен подбор, а след това, на 14 март 2006 г., на ново електронно съобщение, с което тя е информирана за обратното, показвало, че е налице проблем при записването или обработването на резултатите от изпитите. Освен това съществувало противоречие между, от една страна, решението от 14 март 2006 г., с което тя е уведомена, че електронното съобщение от 27 февруари 2006 г., в което погрешно е информирана за успешното ѝ представяне, се дължи на „грешка, допусната в уводната част на съобщението, изпратено до кандидатите“, и от друга страна, електронното съобщение от 19 април 2006 г., съгласно което тази грешка се дължи на погрешно изчисление на нейната обща оценка. Накрая, от писмените свидетелски показания на друга кандидатка се установявало, че електронната база данни, в която се съхранявали отговорите на кандидатите от тестовете за предварителен подбор, била повредена.
- 120 В защита Комисията иска правното основание да бъде отхвърлено в неговите две части.
- 121 Що се отнася до първата част, Комисията посочва, че жалбоподателката не представила никакво доказателство или указание в подкрепа на твърдението, че нередности са попречили на провеждането на нейните тестове.
- 122 Що се отнася до втората част на правното основание, според Комисията обстоятелството, че жалбоподателката погрешно е уведомена с електронното съобщение от 27 февруари 2006 г. за успешното ѝ представяне на тестовете за предварителен подбор, се дължало на грешка,

допусната при програмирането на компютъра, тъй като той не отчел факта, че след като е получила само 33,33 % верни отговори на тестовете, чиято цел е да проверят нейните способности за словесно-логическо и математико-логическо мислене, заинтересованата страна не е достигнала изискуемия минимум съгласно докладната записка от 21 ноември 2005 г., или 35 %.

Съображения на Съда на публичната служба

– По първата част на правното основание

- 123 По силата на принципите на добра администрация и равно третиране институциите са длъжни да осигурят на всички кандидати в конкурс възможно най-спокойното и редовно провеждане на изпитите. Въпреки това нередност, настъпила по време на провеждането на изпитите в рамките на конкурс, ще се отрази на законосъобразността на посочените изпити само ако е съществена и може да опорочи резултатите от тях. Когато е налице такава нередност, институцията ответник трябва да докаже, че тя не се е отразила на резултатите от изпитите (Решение на Съда на публичната служба от 13 декември 2006 г. по дело Neophytou/Комисия, F-22/05, точка 60).
- 124 В случая жалбоподателката посочва, че тестовете за предварителен подбор, положени от нея на 6 януари 2006 г., били съпътствани от технически инциденти, по-специално провеждането на посочените тестове било прекъсвано поне четири пъти поради неизправност на предоставения ѝ компютър. Все пак от нито едно от обстоятелствата, на които тя се позовава, не може да се установи със сигурност естеството на инцидентите, от които тя лично е пострадала. По-специално такова доказателство не е представено нито посредством факта, че по време на изпитите други кандидати са имали технически проблеми, нито посредством обстоятелството, че по време на заседание с EPSO представителите на персонала в комисията за подбор са отказали да одобрят резултатите от този подбор по-специално поради тези проблеми във функционирането на компютрите. Освен това, макар таблицата с резултатите на жалбоподателката, до която тя има достъп чрез уебсайта на EPSO, да показва, че използваното от заинтересованата страна време за отговор на четири въпроса от теста, чиято цел е да оцени нейните способности за словесно-логическо мислене, е по-дълго от времето, използвано за отговор на другите въпроси от посочения тест, това обстоятелство не установява действителността на сочените инциденти, чието съществуване впрочем формално е оспорено със свидетелство на дружеството, организирано тестовете за предварителен подбор. Накрая, важно е да се отбележи, че жалбоподателката доказва, че е съобщила за съществуването на такива инциденти едва след като се е запознала с решението от 14 март 2006 г.
- 125 Така първата част на второто правно основание трябва да се отхвърли.

– По втората част на правното основание

- 126 Безспорно е, че първоначално с електронно съобщение от 27 февруари 2006 г. EPSO уведомява жалбоподателката, че е преминала успешно тестовете за предварителен подбор, а след това с решението от 14 март 2006 г. я информира за нейното неуспешно представяне. От друга страна, от материалите по преписката се установява, че администрацията дава различни обяснения за съществуването на такива противоречиви съобщения. Така, след като в решението от 14 март 2006 г. EPSO се позовава на „грешка, допусната в уводната част на съобщението“, а по-нататък, в съобщението от 19 април 2006 г., на „погрешно изчисление“, в отговор на разпоредено от Съда на публичната служба процесуално-организационно действие Комисията отдава този инцидент на „грешка в програмирането на компютъра“, като обяснява, че той не е отчел факта, че след като е получило едва 33,33 % верни отговори на тестовете, чиято цел е да проверят способностите за словесно-логическо и математико-логическо мислене, заинтересованата страна не е достигнала изискуемия минимум от 35 %.

- 127 Важно е да се посочи обаче, че Комисията е представила таблицата, в която се съдържа кодираният списък на въпросите, поставени на жалбоподателката по време на тестовете, чиято цел е да се провери способността ѝ за словесно-логическо и математико-логическо мислене, верните отговори, които е следвало да се дадат на тези въпроси, и отговорите, дадени в действителност от жалбоподателката на всеки от тези въпроси. Въпреки че заинтересованата страна оспорва изобщо достоверността на резултатите, изпратени от EPSO на кандидатите, що се отнася до нейните резултати от тестовете за предварителен подбор, чиято цел е да се провери способността ѝ за словесно-логическо и математико-логическо мислене, тя не доказва, нито дори твърди, че общият процент на верни отговори е надвишавал 33,33 %.
- 128 Жалбоподателката обаче може да се позове ефективно на оспорването на общата достоверност на изпратените от EPSO на кандидатите резултати в подкрепа на нейните искания за отмяна на решението от 14 март 2006 г. само доколкото това оспорване би позволило да се докаже, че жалбоподателката е изпълнила установените в докладната записка от 21 ноември 2005 г. условия, а именно достигането на минимум от 35 % правилни отговори на тестовете за предварителен подбор. Тъй като в случая това не е така, втората част на второто правно основание на жалбоподателката трябва да се отхвърли, въпреки че EPSO е нарушила сериозно принципа на добра администрация, като е изпратила на жалбоподателката противоречиви съобщения относно резултатите от положените от нея тестове за предварителен подбор.
- 129 Поради това второто правно основание трябва да се отхвърли.

По третото правно основание, изведено от „нарушаването на принципа на равно третиране, принципите на оправдани правни очаквания и на прозрачност и на задължението за мотивиране“

- 130 Третото правно основание се подразделя на две части, изведени съответно, първото, от нарушаването на принципите на оправдани правни очаквания и прозрачност и на задължението за мотивиране, а второто — от нарушаването на принципа на равно третиране.

По първата част на правното основание, изведена от нарушаването на принципите на оправдани правни очаквания и прозрачност и на задължението за мотивиране

– Доводи на страните

- 131 Жалбоподателката посочва, че по време на проведено на 26 юли 2005 г. заседание EPSO гарантира на комисията за подбор, че в случай на оспорване или при искане в този смисъл кандидатите ще имат достъп до отговорите от техните изпити. Заинтересованата страна обаче упреква администрацията, че независимо от съдържащо се в записката от 14 юни 2006 г. искане в този смисъл е отказала да ѝ предостави текста на въпросите, които са ѝ били поставени по време на тестовете за предварителен подбор.
- 132 Жалбоподателката добавя, че отказът на EPSO да ѝ предостави въпросите поставяли нея и Съда на публичната служба в невъзможност да преценят дали те са валидни и с ниво на трудност, което е приблизително равно на това на въпросите, поставени на другите кандидати.
- 133 В защита Комисията възразява, че съгласно съдебната практика в областта на конкурсите единствените документи, до които кандидатът може да получи достъп, са неговите собствени отговори на писмените изпити (Решение на Първоинстанционния съд от 27 март 2003 г. по дело Martínez Ráramo и др./Комисия, T-33/00). В случая обаче жалбоподателката получила поправката на дадените от нея отговори под формата на таблица.

134 Комисията добавя, че макар в записката от 14 юни 2006 г. жалбоподателката да е поискала от администрацията да ѝ предостави и текста на въпросите, които са ѝ били поставени, такова искане попадало в приложното поле на Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76). Само Общият съд на Европейския съюз обаче бил компетентен да разгледа такова оспорване. Поради това жалбата била недопустима в това отношение.

135 Комисията във всички случаи посочва, че предоставянето на жалбоподателката на текста на поставените ѝ въпроси не би позволило на последната да постигне преследваната цел, а именно да провери дали поставените на всички кандидати въпроси са били със същото ниво на валидност и трудност.

– Съображения на Съда на публичната служба

136 Следва да се напомни, че по силата на член 25, втора алинея от Правилника всяко индивидуално решение, взето в приложение на Правилника, което има неблагоприятни последици, трябва да бъде надлежно мотивирано. Съгласно постоянната съдебна практика задължението за мотивиране на решение, което има неблагоприятни последици, има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованата страна информацията, необходима за да установи дали решението е обосновано, и от друга страна, да даде възможност за упражняване на съдебен контрол спрямо него (Решение на Първоинстанционния съд от 23 януари 2003 г. по дело Angioli/Комисия, T-53/00, точка 67 и Решение на Първоинстанционния съд по дело Martínez Páramo и др./Комисия, посочено по-горе, точка 43).

137 От друга страна, в решения по дела, в които жалбоподателите, кандидати в конкурси, не са преминали успешно изпити, организирани под формата на въпроси с избор от няколко отговора, е прието, че администрацията е изпълнила задължението си за мотивиране, като им е предоставила получените на тези изпити оценки и ги е информирала, че определени въпроси са анулирани (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 17 януари 2001 г. по дело Gerochristos/Комисия, T-189/99, точка 34 и Решение на Първоинстанционния съд от 2 май 2001 г. по дело Giulietti и др./Комисия, T-167/99 и T-174/99, точки 81 и 82).

138 Така при липсата на особени обстоятелства администрация, която организира изпити за наемане на работа под формата на въпроси с избор от няколко отговора, изпълнява задължението си за мотивиране, като предоставя на кандидатите, които не са преминали успешно тези изпити, съотношението в процентно изражение на верните отговори и като представя отговора, който е трябвало да се даде на всеки от поставените въпроси, на отправилите искане в този смисъл. Положението може да е различно само в случай че в жалбата си по административен ред жалбоподателят оспорва конкретно относимостта на определени въпроси или обосноваването на възприетия като верен отговор и при условие че разликата между неговите резултати и прага за успеваемост е такава, че ако се предположи, че има основание да оспорва (което налага откриването от страна на съда на неточност във фактите ? вж. във връзка с последното Решение на Съда на публичната служба от 11 септември 2008 г. по дело Coto Moreno/Комисия, F-127/07, точка 32), той би могъл да е сред кандидатите, преминали успешно въпросните изпити. Всъщност в такъв случай в отговора си на подадената по административен ред жалба администрацията следва да представи сведения в този смисъл, по-специално текста на поставените му по време на изпитите въпроси.

139 В случая е важно най-напред да се посочи, както беше отбелязано по-горе, че жалбоподателката е уведомена с електронно писмо от 14 март 2006 г., че е получила 32 % верни отговори на теста, чиято цел е да се оцени способността ѝ за словесно-логическо мислене, и 35 % верни отговори на теста, чията цел е да се оцени способността ѝ за математико-логическо мислене, или общ

резултат от 33,33 % верни отговори, който е по-нисък от изискуемия за функционална група II минимум, в случая 35 %. Освен това малко преди да подаде жалбата си по административен ред жалбоподателката е могла да се запознае на уебсайта на EPSO с таблица, в която за всеки от поставените ѝ въпроси са представени съответният отговор, отговорът, който тя е дала, и времето, което ѝ е било необходимо, за да отговори. В същата таблица се посочва и че един от поставените на жалбоподателката въпроси е бил нечетлив и поради това ѝ е дадена една точка.

140 Действително няма съмнение, че в подадената по административен ред жалба срещу решението от 14 март 2006 г. в приложение на член 90, параграф 2 от Правилника, жалбоподателката иска от администрацията да ѝ предостави текста на въпросите, които са ѝ поставени по време на тестовете, чиято цел е да се проверят нейните способности за словесно-логическо и математико-логическо мислене, и в отговора си на тази жалба ООСД оставя без уважение посоченото искане. Важно е обаче да се отбележи, че в посочената жалба, подадена от нея по административен ред, заинтересованата страна не оспорва конкретно относимостта на определени въпроси, нито дори твърди по-общо, че лично са ѝ поставени явно неподходящи или невалидни въпроси. Така фактът, че Комисията не е представила на жалбоподателката текста на поставените ѝ по време на изпитите въпроси, не може да се разглежда като нарушение на задължението за мотивиране.

141 Поради това първата част на третото правно основание трябва да се отхвърли.

По втората част от третото правно основание, изведена от нарушаването на принципа на равно третиране

– Доводи на страните

142 Жалбоподателката напомня, като се основава по-специално на Решение на Първоинстанционния съд от 27 юни 1991 г. по дело Valverde Mordt/Съд (Т-156/89, точки 121-123) и Решение на Първоинстанционния съд по дело Giulietti и др./Комисия (посочено по-горе, точки 73 и 74), че макар на полагащите един и същ изпит кандидати да не трябва непременно да се поставят едни и същи въпроси, във всеки случай трябва да им бъдат поставени равностойни въпроси. В случая обаче комисията за подбор неколкократно изразява безпокойство във връзка с опасността изпитите да са неподходящи, която се дължи на обстоятелството, че определени въпроси са изготвени не от самите институции, а от частни дружества, които са сключили договори със EPSO. Освен това, предвид изключителната сложност на някои от въпросите и случайния избор на въпросите, комисията за подбор изтъква опасността кандидатите да бъдат изправени пред изпити с различна сложност.

143 В защита Комисията възразява, че жалбоподателката не е представила никакво доказателство, което може да породви съмнение във връзка с неподходящия характер на поставените въпроси.

– Съображения на Съда на публичната служба

144 Съгласно постоянната съдебна практика конкурсната комисия разполага с широка свобода на преценка, що се отнася до подробното съдържание на предвидените в рамките на този конкурс изпити. Съдът на Съюза следва да подлага на критика това съдържание единствено в случай че то излиза извън указаната в обявлението за конкурса рамка или е непропорционално спрямо целите на изпита от конкурса (Решение на Съда от 8 март 1988 г. по дело Sergio и др./Комисия, 64/86, 71/86-73/86 и 78/86, точка 22, Решение на Първоинстанционния съд от 9 ноември 2004 г. по дело Vega Rodríguez/Комисия, Т-285/02 и Т-395/02, точка 35). Така в рамките на изпити, които се състоят от въпроси с избор от няколко отговора, Съдът на публичната служба не следва да замества поправките на конкурсната комисия със собствените си поправки. Даден въпрос следва да се подлага на критика евентуално с оглед на предложените във връзка с него

отговори само ако изглежда, че този въпрос е явно неподходящ с оглед на целта на разглеждания конкурс (Решение по дело Vega Rodríguez/Комисия, посочено по-горе, точка 36). Тази съдебна практика в областта на конкурсите следва да се приложи по аналогия по отношение на покана за изразяване на интерес.

- 145 В случая от материалите по преписката се установява, че с цел осигуряване на равно третиране на кандидатите EPSO решава въпросите, съдържащи се в базата с въпроси, да бъдат разпределени на пет нива на трудност, и по-специално че що се отнася до кандидатите за длъжност на договорно нает служител от функционална група II, компютърът ще подбере на случаен принцип по време на словесно-логическия тест двадесет въпроса с ниво на трудност 4 и пет въпроса с ниво на трудност 3, а по време на теста за математико-логическо мислене ? петнадесет въпроса с ниво на трудност 4 и пет въпроса с ниво на трудност 3. Така EPSO се стреми да гарантира равностойно ниво на трудност за всички кандидати.
- 146 Освен това Съдът на публичната служба може да поставя под въпрос обосноваването на разпределянето на въпросите в зависимост от различни нива на трудност само въз основа на преглед на всички въпроси, който преглед той следва да направи само при наличието на множество индикации, създаващи впечатлението, че извършеното от организаторите разпределяне е опорочено от грешки, които излизат извън пределите на свободата на преценка, с която те се ползват. В случая обаче е важно да се посочи, че жалбоподателката само най-общо изразява съмнения относно валидността и степента на сложност на някои от съдържащите се в цялата база данни въпроси, но с изключение на един анулиран въпрос, за който тя е получила една точка, изобщо не е указала, че лично е трябвало да отговаря на въпроси, които са явно неподходящи или невалидни с оглед на целта на ПИИ.
- 147 Следователно втората част на третото правно основание не може да бъде уважена.
- 148 Поради това третото правно основание трябва да се отхвърли.

По правното основание, изведено от липсата на компетентност на EPSO

Доводи на страните

- 149 В съдебното заседание жалбоподателката изразява съмнения във връзка с въпроса дали EPSO е компетентна да приеме решението от 14 март 2006 г.
- 150 Италианската република уточнява, че от член 82, параграф 5 от УРДС, както и от Общите разпоредби за изпълнение относно процедурите, уреждащи наемането на работа и заетостта на договорно наетите служители в Комисията, приети с Решение от 7 април 2004 г. (публикувани в *Административни известия*, № 49-2004 от 1 юни 2004 г., наричани по-нататък „ОРИ ДНС“) следвало, че що се отнася до подбора на договорно наетите служители, компетентността на EPSO се ограничавала до определянето на изпитите и организирането на процедурите за подбор, но не обхващала възможността за отхвърляне на кандидатурите. Така според Италианската република в разглеждания случай това правомощие принадлежало на институциите, които имали интерес от създаването на база данни за договорно наети служители.

Съображения на Съда на публичната служба

- 151 Важно е да се напомни, че съгласно член 82, параграф 5, първо изречение от УРДС „по искане на различните институции [EPSO] им оказва съдействие при подбора на договорно наетите служители, преди всичко като определя съдържанието на изпитите и като организира

процедурите за подбор“. Освен това съгласно член 3, параграф 2 от Решение 2002/620, „[EPSO] може да подпомага създадените от или в съответствие с Договорите институции, органи, служби и агенции при провеждането на вътрешни конкурси и в подбора на други служители“. Накрая, член 5, параграф 2 от ОРИ ДНС гласи, че тестовете, чиято цел е да се проверят способностите на кандидатите в областта на словесно-логическото и математико-логическото мислене, „са организирани от EPSO или на нейна отговорност“.

- 152 В случая, както се установява и от самия текст на ПИИ, след като тя е публикувана от EPSO „от името на европейските институции и по-специално на Комисията и на Съвета“, въз основа на посочените в предходния параграф текстове EPSO е компетентна да организира тестовете за предварителен подбор и да отхвърля кандидатурата на кандидатите, които не са преминали успешно посочените тестове.
- 153 Поради това правното основание, изведено от липсата на компетентност на EPSO да приеме решението от 14 март 2006 г., не може да бъде уважено.
- 154 Така исканията за отмяна на Решението от 14 март 2006 г. трябва да бъдат отхвърлени, а оттам и исканията за отмяна на „решението [на] EPSO и/или на комисията за подбор да не [...] регистрира [жалбоподателката] в базата данни на кандидатите, които успешно са преминали тестовете за предварителен подбор“.
- 155 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 156 По силата на член 122 от Процедурния правилник разпоредбите на глава осма от дял II относно съдебните разноски и разходите, свързани с производството, се прилагат само по отношение на делата, образувани пред Съда на публичната служба, считано от датата на влизане в сила на този процедурен правилник, а именно от 1 ноември 2007 г. Съответните разпоредби на Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз продължават да се прилагат съответно към висящите дела пред Съда на публичната служба преди тази дата.
- 157 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. По силата на член 88 от същия правилник обаче в спорове между Съюза и негови служители институциите понасят направените от тях разходи. Тъй като жалбоподателката е загубила делото, следва да бъде взето решението, че всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.
- 158 Освен това в приложение на член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз Кралство Испания и Италианската република понасят собствените си съдебни разноски.

По изложените съображения

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (пленум)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Г-жа Angioi и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.**

3) Кралство Испания и Италианската република, встъпили страни, понасят направените от тях съдебни разноси.

Mahoney

Gervasoni

Kreppel

Tagaras

Van Raepenbusch

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 юни 2011 година.

Секретар
W. Hakenberg

Председател
P. Mahoney